

20. aug. 1842

FAKTA

Dato:

20. aug. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 51

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 92-93; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 99-100

TRANSSKRIFTION

20 Aug

I 8 Dage har jeg været i Valby hos Brandis's Forældre¹ paa det yndige Valhøi. Det deiligste Veir havde vi, Aftener jeg sjældent har seet kjønnere, naar Maanen speilede sig i Kallebostrand og lige ved Siden af det lyse Skimmer saae vi de røde Blus i Baadene, der var ude paa Aalefangst. Jeg malede en Skizze af Stedet² bestemt til en Gave for Frøken Marie,³ der nu skal have Bryllup. Hvor gjerne vilde jeg ikke opskrive Noget af hvad jeg der oplevede, jeg kan det ikke nu – Alle mine Tanker ere igjen rettede paa den gamle Længsel efter at gjensee Louise Neergaard. Da jeg i Aftes kom hjem til Moder fortalte Louise Lundbye,⁴ at hun paa Tirsdag reiser til Vedby; hun bad mig følge sig, og jeg sagde nei, fordi jeg vel vidste, det vilde ikke være til Gavn for mig, men nu higer jeg dog derefter, higer efter paa ny at oprive det allerede næsten lægte Saar. Jeg har trængt hendes Billede tilbage, og, da Rygtet talte om hendes Forlovelse, troet, at jeg havde revet hende ud af min Sjæl; men Rygtet talte vist ikke Sandhed, og hun staaer atter for mig som den, der kan gjøre mig lykkelig, om hun vil. Jeg troer [overstreget: hun] jeg reiser med, seer hende endnu engang, tilstaaer hende min Kjærlighed, eller – tilbage i det mindeløse Rum, thi, skal hendes Minde bandlyses af min Erindring, vil selv mine kjæreste synes mig tomme. Tør jeg ikke forlove mig? skal jeg hellere gaae og lide under disse Længsler, hvorved jeg gjøres uskikket til Arbeide og Alt. Velsignede Pige! stød mig ikke bort, jeg mener Dig det godt – endnu er der noget Godt i mig, det kan Du frelse, det skal tilhøre Dig, skabe Dig al den Lykke og Glæde, jeg kan gjøre Dig, – O, jeg troer jeg maa reise for at see Dig, vinde Din Kjærlighed, eller – flye Dig, Dit Minde kan dog ikke slettes ud, det staaer for dybt i min Sjæl. –

¹ Vennen Dietrich Brandis (1821-1849) var søn af lægen Joachim Dietrich Brandis (1762-1845), der ejede landstedet Valhøj i Valby.

² Ribe Kunstmuseum, RKMm0790 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 122A).

³ Marie Brandis (1814-1900) blev i 1842 gift med lægen Martin Reimers.

⁴ Lundbyes kusine Louise Lundbye (1818-1845).

denne Jaar er ret en herlig Mand, og det gjorde mig meget
af indseholdt mig med ham. Han har ogsaa meget Interesse
for Kunst, og er selv en ikke ubetydelig Samler af Koble-
re. 51

20 Aug.

I 8 Dage her er jeg været i Næby hos Brandts Forældre paa det jün-
sige Næby. Det derligste Viir havde vi, Aftenen er spillet her ved
Kjønen, naar Maenen spillede sig i Kallebo strand og lige ud i
der af det lyse Skimmer saae vi de røde Blæs i Bæden, der var ikke
paa Bølgefanger. Jeg overlevede en Skjæppe af Stødt bestemt til en Jæve
for Troden Marie, der nu skal have Døytjen. Men ogsaa vilde
jeg ikke opbringe noget af hvad jeg der oplevede, jeg kan det ikke min-
de alle mine Tanker ere i en Række paa den gamle Længsel og det
og jeg saa Louise Nørgaard. Da jeg i Aften kom hjem til Moder fortalte
Lise og Louise, at hun paa Torsdag reiser til Næby; hun bad mig
følge sig, og jeg sagde nei, fordi jeg vel vidste, det vilde ikke være til
Gavn for mig, men nu siger jeg dog derfor, siger efter naar jeg er
opraa det allerede næsten lange Saar. Jeg har troet hendes Dillede
Tilbage, og i en Aften talte om hendes Forlovelse, troet, at jeg havde været
hendes ind af min Sjæl; men Aftenen talte om det ikke sandhed, og hun
stærk eller for mig som den, der kan gøre mig lykkelig, om hun vil.
Jeg tror hun er reiser med, ser hendes end nu engang, tilflaar hendes
Din Kjerlighed, eller en tilbage i det minde lave Rum, thi skal hun
Der Minde håndlyser af min Erindring, vil selv mine kjereste sig-
nes mig tomme. For jeg ikke forlader mig? skal jeg hellere gaa og
lids indad disse Længsler, hverken jeg gjøres udfikket til Arbejde og
Alt. Vil sigende sig? skal mig ikke hest, jeg mener dig det godt - endnu
er det meget godt i mig, det kan du føle, det skal tillige dig,
skabe dig et den Lykke og Glæde, jeg kan gøre dig. - O, jeg tror jeg
maa reise for at see dig, vinde din Kjerlighed eller - flye dig,
Det Minde kan dog ikke slættes ud, det stam for digt i min Sjæl.